

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Dyrekøbt Glimmer (Urban Gad, DK, 1911)

Nordisk Films Kompagni

Ns 831/a (pdf: p. 2–20)

Ns 831/b (pdf: p. 21–39)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DFI
FILMINSTITUT
/

DET DANSKE FILMINSTITUT / DANISH FILM INSTITUTE

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

mussen skænket Kaffe i nogle hankeløse Kopper, selv drikker hun af en Underkop, hun henter frem en Cognacflaske, hun har haft staaende helt tilbage inde under Sofaen, hun skænker for de andre og sig selv og skaaler med Stella. *Stuen*

2 *Trappe Rasmussen hjem*
~~Rasmussen kommer hjem.~~ Han ser vredt til Kortene paa Bordet, til Hulda's Halløjhat og til, at der ikke er gjort noget ved Stoppetøjet og truer ad Konen i Anledning af Cognac'en. Konen ser lidt ængstelig ud og Stella snapper sit Brev fra Hulda og gaar ind til sig selv, idet hun tilkaster R. et haanligt Blik. R. besvarer Blikket paa samme Vis og gør en Gebærde efter hende, som vilde han sige, "saadan en Mær". R. trækker sin Avis op fra Lommen og vil til at læse den, forinden vil han stoppe sig en Pibe, men ser, at der ikke er Tobak i Tønden. Han ser efter i sin Pengepung og brummer ærgerlig over det knappe Indhold. Hulda tilkendegiver paa forskellig Vis sin Utilfredshed med de fattige Forhold. Faderen skænder paa hende, han smider den store Halløjhat hen ad Gulvet og siger "se til at faa det Haar sat ordentligt"

han peger paa Stoppetøjet, "se til at blive færdig med det". Han tager sit Tøj for utilfreds at gaa ud igen, i ~~Døren~~ *v. som* *Trappe Rasmussen* *ind af Aage Wides* ~~kommer ind,~~ de trykke hinanden hjærtelig i Haanden, R.'s Ansigt faar et venligt Udtryk, "værsgo' gaa indenfor, jeg skal et lille Løb, men Tøsen kan jo nok underholde Dem". Han gaar. *5* [Aage ind. Han hilser

5 overdreven ærbødigt paa Mad. R. og gaar saa hen til Hulda. Man ser, at han er forelsket i hende. Hun er ganske venlig og inødekommende imod ham. Mad. R. byder ham en Kop Kaffe. Nej tak. Hun gaar da ud af Stuen med Kaffen, Flasken anbringer hun først under Sofaen. Hulda sidder i Sofaen og vil sætte sit Haar op, Aage sætter sig ved hendes Side, han føler hende paa Haaret, hun koketterer stærkt med ham, han vil kysse hende, men hun undviger ham. *6* *Trappe Wilske Rasmussen*
 Døren gaar op. *7* *v. Wilske ind med* en stor Buket Blomslyer i Haanden. Han spørger efter Stella, og vises af Hulda hen til hendes Dør. Imens har han set indtrængende paa hende hun besvarer hans Øjekast. Da W. er gaaet ind til Stella, peger Aage haanligt efter ham, "det er en slem Sjoever"

Hulda staar aandsfraværende, saa løber hun hen og lytter ved Stellas Dør. Aage vil trække hende væk, hun stritter imod, og de brydes halvt

for Spøg. Døren gaar op, og ind kommer Stella, flot paaklædt til at gaa ud, fulgt af W. I Haanden har hun W.'s Blomster. "Undskyld, vi forstyrrer vist", siger hun, saa nikker hun venligt til Hulda, og rækker hende et Par Blomster, som hun trækker ud af Buketten.

Hulda vægrer sig ved at tage dem, "de er jo til Dem, ikke til mig", saa tager W. dem og giver Dem spøgende højtideligt til Hulda, mens han samtidig kysser hende paa Haanden. Hulda tager mod Blomsterne. Stella og W. ud. Atter sender W. Hulda et langt Blik.

Atter vil Aage gantes med Hulda, men hun er adspredt og aandsfraværende, hun gaar hen til Vinduet og aabner det, man forstaar, at W. har hilst op til hende, da hun ivrigt nikker igen. Aage ser mørkt paa hende og trækker hende bort fra Ruden, saa giver hun sig ivrigt til at tage Hat og Overtøj paa. "Saa nu vil vi ogsaa ud paa Livet", han indvilliger hellere end gerne og viser hende to Varietebiletter, han netop har. Hun takker ham henrykt og stikker sin Arm ind under

hans. Saa slipper hun igen hans Arm og falder i Tanker, saa ser hun ham dybt i Øjnene og lægger Armene om Halsen paa ham. Han vil kysse hende, men i sidste Øjeblik snor hun sig fra ham og ler ad ham.

Mad. R. kommer ind, de siger farvel og gaar. Mad. R. tager atter fat paa sit Stoppetøj. men straks efter skubber hun det igen fra sig og begynder igen paa de kære Kort.

Billede *A.*

(Samme Aften. Efter Varieteforestillingen)

(Et Separatkabinet i en mindre Restaurant .)

Aage og Hulda ind, fulgte af en emsig Opvarter, som tager deres Tøj de sætte sig ved Bordet, Hulda i Sofaen og Aage paa en Stol. Aage byder Hulda en Cigaret og bestiller Banko hos Kelneren. Ved Krystet har Hulda W.'s Blomster. Aage peger misbilligende paa dem, han kan ikke lide, at hun bærer dem. Hun tager dem af og lægger dem bort, hun klapper ham paa Kinden, "er det saa godt?". En Frelserpige kommer ind, Aage køber et Krigsraab, derefter en Blomstersælger, Aage lader ham byde Hulda af sin Kurv, Hulda tager to Buketter, en til sig selv, den anden sætter hun i Aages Knaphul.

Blomstersælgeren ud. Aage sætter sig hen ved Siden af Hulda og lægger Armen om hendes Liv, hun viger lidt fra ham; i det samme kommer

*Hulda
tager de
2 Varietebiletter
paa*

8 *Aage og Hulda
da gaar*

4)

Opvarteren med det bestilte, han opfatter med et hurtigt Blik Situationen og ser uforskæmt velvillig, forstaaende og hyklet discret ud og trækker sig bukkende tilbage efter at have sat det bestilte fra sig. Forinden har han oversprøjtet Hulda med Sodavand, idet han aabner Sodavandsflasken, men har sine Øjne alle andre Steder end ved Flasken. Aage skænder fortørnet paa ham. Da han er ude breder Hulda Programmet fra den Variete, hvor de har været ud foran sig, hun ser interesseret i det og taler til Aage om de enkelte Numre, men Aage tager Programmet fra hende og stikker det i sin Lomme, "lad os nu ikke tale om det", han trækker hende ind til sig og kysser hende længe og lidenskabeligt.

Billede ~~IX~~ 10

(Lidt senere samme Aften.)

En Trappegang i en Pensionatsejendom. Til højre en Entredør med en Mængde paaheftede Visitkort. Aage og Hulda kommer op ad Trappen, omfavnende hinanden, de gaar hen til Entredøren.

Døren ses i Nærbillede. Midt paa Døren ses et Skilt : "Lene Hansens Pensionat", deromkring en Række Visitkort saasom : Holger Strøm. stud. jur. ring to Gange. Lauritz Petersen. stud. teol. Ring 3 Gange osv. en hel Række Kort, bl. disse ogsaa : Aage Madsen. Kontorist.

(Herefter Trappebilledet igen) Foran Døren bliver de staaende. Aage tysser paa Hulda. Inden de lukker sig ind, tager de Fodtøjet af, og med det i Haanden gaar de ind, listende for ikke at blive hørt.

Billede ~~X~~ 11

Aage Madsens Værelse. Meget tarvelig møbleret Værelse med 4 Stole, et Bord, Servante, Skab og en Chaiselong, hvorpaa der er redt til Natten. Hulda og Aage ind med Fodtøjet i Haanden. Aage tænder Hængelampen. De ler til hinanden og ter sig spøgende, som havde de just undsluppet en stor Fare, de tysser afvekslende paa hinanden. Hulda sætter sig med Overtøjet paa paa Kanten af en Stol, begge tager de Fodtøjet paa. Aage gaar lidt nervøs og kejtet op og ned ad Gulvet, han opfordrer Hulda til at tage Overtøjet af, hun afslaar det først, men lægger saa Hat og Trøje. Han lader sig glide ned paa Gulvet foran hende og lægger Hovedet i hendes Skød, hun stryger ham med Haanden gennem Haaret, bøjer saa hans Hoved bagover og kysser ham. Han springer op. Slukker Lampen.

Billede 5. X 12

(En Maaned senere.)

(Hulda lover v. Wilcke et Stevnmøde)

Der ses en Række Billeder fra Zoologisk Have, hvor Aage og Hulda spadserer omkring, de standse foran Abeburet, som ogsaa har samlet andre interesserede Tilskuere. Aage morer sig med at fodre Dyrene, v. W. kommer slentrende, da Hulda vender sig halvt, ser hun ham, som hilser dybt paa hende og gaar videre, af og til vender han sig om og veksler Øjekast med Hulda, som ser efter ham. Noget borte bliver han staaende og skriver nogle Ord paa et Visitkort, saa kommer han og hans Ven slentrende tilbage, de stiller sig ogsaa op og ser paa Dyrene, ved Siden af Hulda, og W. ser sit Snit til at s stikke hende en Billet i Haanden. Saa fjærner han sig igen langsomt. Hulda vender sig til Siden og læser dulgt Billetten, som derefter ses i Nærbillede. Det er et Visitkort med Grevekrone, paa Kortet, hvorppaa er trykt : Grev Holger von Wilcke. Direktør., er skrevet : Maa tale med Dem i Aften i mit Hjem. Kom Kl. 9 Kronprinsessegade 37. Giv mig et Tegn, at De kommer. v. W.

Forrige Billede igen. Hulda betænker sig lidt; da W. bliver staaende lidt derfra, ventende hendes Svar, giver hun ham et lille Nik og vender sig saa om til Aage, som intet har det af denne Seen saa optaget har han været af Dyrene

Billede X 13

(Samme Aften Kl. 9.)

W. gaar op og ned ad Gulvet i sin elegante Dagligstue, hvor et Bord er festligt dækket med 2 Kuverter, Krystal, Glas, Blomster. Han ser af og til utaalmodigt paa sit Ur, ser saa veltilfreds paa sig selv i det store Spejl paa Væggen. Han er kjoleklædt. Han hører nogen ringe og skynder sig ud og lukke op. Han kommer ind med Hulda, som er fattigt klædt som tidligere, han takker hende ærbødigt, fordi hun er kommen og beder hende lægge Tøjet, hun lægger Trøjen, alt mens hun udtrykker sin Beundring over det smukke Hjem og det pragtfulde Bord. Han forklarer hende, at det er til hende og ham og beder hende tage Plads. Nej, det kan hun virkelig ikke gøre, hun er rigtignok ikke paa-klædt til saadan Fæst.

"Det kan han nemt raade Bod paa, han har en lille Overraskelse til hende, maaske han maa byde hende sin Arm?" Hun tager hans Arm og han fører hende hen til Døren, der fører ind til Sideværelset. Han aabner Døren, da hun ser, det er Soveværelset, viger hun tilbage, men han forsikrer hende, at hun trygt kan gaa ind, han skal ikke komme over Tærskelen. Hun gaar ind

(Billede 7) ~~13~~ 14

Et meget elegant Soveværelse. W. staar paa Tærskelen, Hulda træder ind. W. peger paa en meget elegant Selskabsdragt, som ligger fremme. Den er til hende. Hulda ryster paa Hovedet, det vil hun ikke være med til. Han : "Vist saa." Han lukker Døren, og Hulda er alene. Hun undersøger Dragten, ser paa Strømperne, Chemisen osv., men lægger det alt fra sig. "Nej, hun vil ikke". Saa undersøger hun Toiletbordet og betragter henrykt Pudderkvast, Parfumeflacon'er o.s.v, saa ser hun paa sit eget fattige Tøj og begynder at afføre sig dette. Atter tøver hun, saa ser man, at hun har besluttet sig til at modtage Dragten, og ilsomt løser hun sit Haar for at sætte det om.

Billede ~~14~~ 15

W's Dagligstue som før. W. sidder og ryger en Cigaret, mens han smiler triumferende og tilfreds. Da Hulda træder ind fra Sideværelset, studser han glad ved at se, hvor pragtfuld hun ser ud, han fører hende til Bords, og al hendes tidligere Generthed er nu som strøget af hende. Han skænker Champagne for hende og hilser paa hende. Souper'en begynder.

~~Billedet~~

Rusen begynder . En Afbrydelse. .

Samme Scene som før. Det er ved Slutningen af Souperen. Hulda er blevet meget kaad, han stopper Druer i Munden paa hende, og det er tydeligt, at begge ere paavirkede let af Vinen; pludselig farer H. op og begynder at synge en Vise og danse til, som hun har set de rigtige Varietetsamer gøre. Han sætter sig til Klaveret og spiller til. Da de begge støje meget, mærke de ikke, at Døren pludselig gaar op fra Entreen, og at Stella staar i Døren. Hun bliver først staaende som naglet til Pletten, saa fører hun ind og giver sig til at skælde begge ud paa det groveste, særlig Hulda, som dækker sig bag W. der er sprunget op fra Klaveret og viser hende Døren. Stella bliver endnu mere rasende og faar et hysterisk Anfald, hvorunder

hun græder og skælder ud paa en Gang og griber en Tallerken fra Bordet, som hun kyler efter Hulda, dog uden at ramme. Saa gaar W. hen og tager hende haardt i Armen, hun stritter imod, saa W. med Magt maa smide hende ud. Hulda sætter sig ned paa en Stol og begynder at græde, W. trøster hende, men hun viger fra ham. Saa løber hun hen og ser ud af Vinduet (til venstre i Stuen), men farer forfærdet sammen som ramt af et Slag. Hun sætter sig paa en Stol og rækker fortvivlet paa Hovedet. For at trøste hende giver W. hende et Etui med et Hals**smykke**.

Billede 10. X5-16

- UDENFOR .-

Paa Gaden udenfor W.'s Lejlighed. Det er sent, og i Gaden ses kun Aage, som vandrer frem og tilbage, op og ned udenfor Huset. Kraven har han slaaet op om Ørene, hvert Øjeblik stirrer han op imod et oplyst Vindu paa I' Sal. Stella kommer tumlende ud af Gadedøren, Aage ser hende, men vender sig fra hende og skutter sig, som for ikke at blive kendt. Stella faar Øje paa ham og genkender ham, og løber hen til ham og griber fat i ham. Hun peger op paa Vinduet og fortæller ham, hvem der er deroppe. Aage ser smærteligt paa hende, da han faar Vished i sin Mistanke, men han ryster hende af sig, han vil ikke tale med hende om det. Hun haaner ham, og truer op mod Vinduet. I det samme ses Hulda ved Vinduet, tumlende tilbage ved Synet af Aage. Stella gaar, men Aage begynder atter sin Vandring frem og tilbage, en Politibetjent kommer slentrende, han tilkaster Aage monstrende Blikke. Aage stirrer atter op mod det oplyste Vindu, i det samme slukkes Lyset deroppe, og strax efter tændes der Lys i Sideværelset. Da brister Aage i Graad og begiver sig ilsomt bort, Betjenten slentrer efter ham.

Billede 11.

17

(Text : Hulda engageres til 10 Aftners Optræden i "Apollo - Varieteeen for 100 Kr. pr. Aften)

Varietetedirektørens Kontor, hvor Varietetedirektøren sidder ved sit Skrivebord og telefonerer. Han sidder med et yderst bemret Smil om Munden og bukker gentagne Gange. Efter Afringningen retter han p paa sit Slips, ser paa sine Manchetter, som han vender, da de ikke ere ganske rene. Han er en lille, jødisk udseende, halvgammel og halvsnavset, lysten Fyr. Han tager en Kontraktblanket frem fra Bordet, som han udfylder, mens han nikker tilfreds. W. og Hulda træ-

de ind, begge meget overlegne, Hulda meget elegant, hun har en lille Hund med sig i Snor. Paa deres Hilsen ser man, at de har truffet Direktør Goldstein før. G. forklarer, at det vil være ham en Ære at engagere Hulda, han har netop tilladt sig at gøre et Udkast til en Kontrakt. Han rækker H. Kontrakten, som Hulda giver sig til at gennemlæse, men W. tager den fra hende og løber den hurtigt igennem.

Er det Meningen, at Frk. Rasmussen skal underskrive den Kontrakt"

G. "Ja, den er virkelig overordentlig fordelagtig for hende"

W. "Nej, saadan leger vi ikke," og han river Kontrakten midt over og kaster Stumperne paa Gulvet. "Kom Frk. Rasmussen, vi maa hellere gaa! De rejse sig. G. bliver meget ked af det, han vil virkelig strække sig saa vidt muligt. W. tager sin Fyldepen og begynder at udfylde en anden Blanket, som han tager fra Bordet. Han rækker den til G., som lader forferdet, da han ser, hvad W. har skrevet. "Ja enten det eller der bliver ikke noget af Sagen." G. vridder sig ved det, men santykket omsider. Ja, saa kan jeg jo godt gaa" siger W. Han siger Farv el, og gaar. G. sætter sig til at gøre Kontrakten færdig, alt imens han tilkaster Hulda lystne Blikke. Begge underskrive Kontrakten, G. begynder at blive kærlig, Hulda finder sig deri med øjensynlig Væmmelse.

Billede 12. ~~17~~ 18

Tekst: Hulda er bleven en fejret Varietesangerinde.

Man ser Artistpaaklædningsværelset, stødende op til Scenen i Apollo. Ved smaa Borde langs Væggen sidder 3-4 Piger, som sminke og pudre sig. Af og til drikke de sig en Banco, de taler vrippent til hverandre og smaaskændes. Hulda ind fra Scenen blussende af Glæde. Hun er færdig med at optræde, og man forstaar, at hun har gjort Lykke. Flere Gange vender hun om og gaar ind paa Scenen, da hun bliver kaldt frem. Hun er klædt i en meget udfordrende Dragt, Favnen har hun fuld af Blomster, ved hvilke der hænger Visitkort og Breve. Hun sætter sig ved sit Bord og giver sig ivrigt til at gennemse Brevene, men lægger dem hurtigt til Side uden Interesse for dem. To beholder hun, en meget stor og en meget lille. Hun bryder først Brevet ved den store og gennemlæser der, daa river hun det i Stykker, hun ser vred og sørgerlig ud og stamper arrigt med Foden.

Saa bryder hun den med den lille Buket fulgte Billet, flere Gange læser hun den igennem.

(Billetten ses i Nærbillede : Du er vidunderlig at se paa, men jeg

lider ved Synet. Du har sveget mig for evigt, - men jeg ~~vil al kan i~~ *kan*
ikke lade være at elske dig evigt.

engang din, Aage .

Hulda bliver dybt bevæget og kysser den lille Buket, og for at de andre Sangerinder, der er begyndt at iagttage hende, ikke skal se hendes Bevægethed, lader hun som om hun ser sig meget interesseret i Spejlet, til hvilket hun nærmer Ansigtet tæt.

I Nærbillede af Spejlet ser man hendes bevægede Ansigt, og at to tunge Taarer ruller ned ad hendes Kinder. Saa retter hun sig med et Kast med Hovedet, hun har taget sit Parti og vil gaa videre ad den Vej, hun alt har betraadt.

Billede 13. *18 19*

(Text: Brud med Forsørgeren)

Udenfor Apollo, hvor store Plakater annoncere : Sidste Optræden af Hulda Rasmussen. Op og ned udenfor Indgangen til Varietteen gaar forskellige hver for sig og venter paa dem, der skal komme indefra Varietteen. Det er efter Forestillingens Slutning, og Publikum er gaaet. Op og ned gaar der Herrer med Frakkekraven slaaet op om Ørene, og som af og til ser utaalmodigt paa Uret. Et ældre Kvindemenneske med en stor Hund i en Snor, hun er af udpræget sydlandsk Type, af og til slentrer der parvis forbi nogle af Gadens løse Fugle. For sig selv staar Aage. Indefra Varietteen kommer nu forskellige Varietetyper, som skynde sig afsted. En lille elegant Pariserinde, som kaster Øjne rundt til Herrerne, men som hentes af Kvinden med den store Hund, et udenlandsk Duettistpar, udpræget "hamborgerelegante" i deres forlorent fine Paaklædning, enkelte danske Piger, som skynde sig hen til deres ventende Joher og stikker af ned dem, en stor Neger med høj Hat og under Armen en ældre, hvid Syngepige. Saa kommer Hulda med 3-4 store Buketter i Favnen, hun er elegant, hun nikker venligt farvel til Negeren og hans Kone og gaar ud mod Gaden, spejdende til alle Sider, som om hun ventede nogen. Aage skynder sig hen imod hende, Negeren er bleven staaende for at se, hvem der vil hente Hulda. Aage hilser paa Hulda, som først synes glad ved at se ham, men som afviser ham, da han spørger, om han maa følges med hende. " Hun venter en anden". Han trygler hende om Lov til at følge hende, men just som hun synes at overveje, om hun skal tillade det, kommer en Automobil kørende, hvori der sidder 3 Herrer

med høje Hatte, kjoleklædte og med aabentstaaende Overfrakker. Auto'en holder og ud springer W., man ser, at han og hans Venner ere halvfulde og højroastede. W. gaar hen til Hulda og tager fat i hendes Arm, samtidig med at han skubber Aage tilside, Aage griber fat i ham, højlig forbitret, men Hulda lægger sig imellem, idet hun ber Aage for hendes Skyld undgaa Skandale. Aage trækker sig tilbage.

Imidlertid ere ogsaa de andre Herrer komne ud af Bilen, de omfavne Hulda og kalde paa 2 af Gadens løse Fugle, som netop slentre forbi. Pigerne vil gerne med og bliver stoppede ind i Bilen. Saa opfordres Hulda til at staa ind i Bilen. "Skal jeg være i Selskab med de Damer, nej, dertil er jeg dog endnu for god." W.: Sludder og Vrovl, Hulda, kom nu, lad være at spille snørpet, Tøs." W. tager hende haardt i Armen og vil slæbe hende op i Bilen. Hulda kæmper imod, men de andre Herrer hjælper W., daa det synes, som de skal faa hende med. Da farer Aage frem, med sin Stok slaar han løs paa W., saa at dennes høje Hat triller hen ad Gaden, samtidig søger han at faa Hulda fri, men nu kaster alle 3 Herrer sig over Aage og vælter ham omkuld, Hulda raaber om Hjælp. Negeren som har staaet og set til, gaar nu hen og som det var Lejeværk flytter han de tre Herrer til Side. Herrerne ømme sig, sanke deres høje Hatte op og gaar op til Pigerne i Bilen, som hurtigt suser afsted, først har W. truet ad Hulda. Saa vinker Negeren ad en anden Bil, som netop kommer kørende, og i den hjælper han først Hulda, saa sin Kone og endnu en Artist, som netop er kommet ud fra Apollo, og som har sluttet sig til de andre. Saa siger han til Aage : Naa, kom De saa hellere med da", og de køre alle afsted. Et Øjeblik er Scenen tom, saa kommer en Politibetjent slentrende, han bliver staaende paa Stedet for Slagsmalet og ser sig om, han tager Aages tabte Manchet op, "naa, hvad mon der her har gaaet for sig". Saa slentrer han videre,

(I Artistpensionatet).

I Text : Hulda berøver Aage ethvert Haab om at vinde hende tilbage. " Til at blive min Mand er du for god,

Til at blive min Elsker er du for fattig."

Negerens og hans Kvindes Værelse, billigt og tarveligt. Selskabet fra Bilen kommer ind. Paa Opfordring lægger Gæsterne Tøjet. Negeren ringer, og ind kommer Pensionatskonen, meget simpel og sjusket. Han bestiller Porter og Banco, som hun bringer Gæsterne har sat sig, og Negeren foreslaar, at man skal spille Kort, han tager gamle, snævsede Kort frem. Alle interesserer sig strax herfor undtagen Aage og Hulda, som staar og taler sammen.

Hulda peger paa Døren" Aage, du maa gaa, her hører du ikke hjemme" Han" du skal gaa med" Hun afslaar det. Mere og mere indtrængende tigger han hende derom. Hun er lige ved at give efter, saa gør hun sig haard og siger raat og brutalt :Til at blive min Mand er du for god, til at blive min Elsker er du for fattig". Han dukker sig i Smærte, som havde han faaet et Slag, griber sin Hat og tumler ud ad Døren. Forceret lystig griber Hulda en Flaske ,stikker den for Munden og drikker,: Saa nu skal vi have Fest, der drikkes og skaales, Damerne begynde at danse rundt, Hulda springer op paa Bordet og danser. Det hele er et Hurlumhej .

Billede ~~14~~ 21

Paa Kontoret hos I.C.Bruun & Co.

I Text : Aage's Chef giver ham 14 Dages Ferie.Et skøbensvangert Skridt.

Et stort Kontor, hvor Personalet arbejder ved forskellige Pulte. Aage staar ved en Pult, iFærd med at skrive i en stor Bog, det gaar kun langsomt for ham. Han ser bleg og forgræmmet ud, hele Tiden falder han i Tanker, saa lægger han pennen og med Hovedet støttet i Haanden stirrer han bedrøvet frem for sig.

Man ser, at de andre Kontorister tale sammen om ham,"stakkels Fyr, han har det ikke godt. Saa kommer Generalkonsul I.C.Bruun ind fra Sideværelset, han har Overtøjet paa og skal til at gaa. Det er en fin, ældre, hvidhaaret Mand med et elskværdigt Ansigt. Strax arbej- de alle ivrigere end før, han nikker venligt til enkelte af Kontoristerne, idet han bøjer sig over deres Arbejde. Aage har ikke lagt Mærke til ham, han stirrer stadig frem for sig, fortabt i

fjerne Tanker.

Bruun lægger Mærke til ham og ser et Øjeblik forundret paa ham. Saa gaar han hen og slaar ham paa Skulderen "Naa unge Mand, hvad er der saa i Vejen?" Aage slaar Blikket ned.

B. tager ham venligt under Hagen, "saa daarlig De ser ud, De trænger til en Ferie, Tag De Dem 14 Dage fri" Aage takker rodt.

B. ud. Det et Lukketid, Personalet lægger deres Sager sammen Aages Sidemand ved Pulten er ifærd med at lægge Penge i en Konvolu han siger til Aage: Tag og tæl disse Penge efter" Aage tæller dem og lægger dem i Konvolutten. Saa lakker Aage Konvolutten til og skriver udenpaa.

Konvolutten ses i Nærbillede med Paaskrift : I.C.Bruun's Filial.
New YORK.

Indlagt 5000 Kr.

Aage smider Brevet hen til Forretningsbudet, som stikker det i sin Taske, som ligger paa Bordet. Aage følger dette med Øjnene, og man ser, at der begynder at dæmre en mørk Tankø i hans Indre. De andre af Personalet gaar efter at have taget deres Tøj paa og sat deres Folianter ind i Pengeskabet. Budet er ifærd med at sætte Skod er for Vinduet. Da kun Aage og Budet er tilbage, tager Aage en Ølflaske, som staar ved Siden af Pulten: aa, stik hen efter en Bajer til mig, jeg skal arbejde lidt længere." Han giver Budet Penge. Budet lægger sin Taske, som han netop har taget for at gaa paa Posthuset, og gaar med Ølflasken. Srax Budet er ude, snapper Aage Tasken, tager Pengebrevet frem og stikker det i sin Lomme. Hurtigt skriver han en ny Konvolut som den, han har taget, og lakker den til efter først at have lagt noget hvidt Papir i den. Brevet putter han i Tasken. Han tager det stjaalne Brev op af Lommen og synes at betænke sig, om han skal lægge det tilbage i Tasken, men stikker det i sin egen Lomme, da han hører Trin paa Trappen. Budet ind med Bajeren, som han trækker op og giver Aage, idet han samtidig giver Aage Smaapenge tilbage. Budet tager sin Taske og gaar.

Da Budet er gaaet, skriver Aage et Brev:

Hulda, Lykken har været mig god, har vundet 5000 Kr. i Lotteriet.

Tag med i Aften Syd paa, venter dig ved Berlinerexpressen. Aage.

Saa gaar Aage .

(Banegaarden. Ved Aften .)

som nu er elegant klædt
Aage gaar nervøs op og ned ad Perron'en foran det ventende Tog.

Da en Betjent gaar forbi ham, farer han sammen, af og til ser han paa Uret, mere og mere nervøs, da Hulda ikke kommer. Endelig lige som Toget skal til at gaa, kommer Hulda med en stærkt belæssét Drager. Hun hilser glad paa Aage og gaar med Drageren op i Toget, kommer saa tilbage, betaler Drageren, og giver Aage Haanden. Han ser lykkelig paa hende, og hun lægger Armene om hans Hals og kysser ham. De stige begge ind i Toget, som gaar straks efter.

A N D E T A F S N I T

Billede 17.

22 23

I Text : Paa Vej til Monte Carlo. Der vises en kort Række Billeder fra Rivieraen, disse tages fra de talrige eksisterende Rivierafilms. (Dette kan eventuelt udgaa)

Billede 18

I Text : Udenfor Spillebanken i Monte Carlo (tages ligeledes fra ældre films)

Billede

23 24

I MonteCarlo's Kasino (Spillesalen)

I Text : Den sidste Chance.

Scenen forestiller en af de store Spillesale i M.C., hvor et elegant Selskab, isprængt udprægede Deminondetyper bevæger sig frem og tilbage. En Del af Selskabet er grupperet tæt om Spillebordet. Man ser 2 Croupierer, hvoraf den ene sammenskraber de tabendes Indsaets-er den anden udbetaler Gevinster. Blandt de promenerende ses Hulda i grand toilette, hun iagttager interesseret det omkring følgende Liv. Hun følges med Aage, som er stærkt interesseret i Spillet. Staaende op smider han en Mønt paa Spillebordet, strax efter viser han glad Hulda, at han har vundet. Han følger Hulda hen til en Sofa, hvor han lader hende tage Sæde. Selv gaar han tilbage til Spillebordet. En kjoleklædt Herre har stadig fulgt han Færd med Øjnene.

Spillebordet med de omsiddende ses paa nært Hold. En Herre rejser sig netop straalende glad og viser den bagved staaende Dame, at han har vundet en hel Haandfuld Sedler, Damen strækker Haanden ud og faar nogle Stykker, som hun smilende stikker i sin Haandtaske. Rage sætter sig paa den ledigblevne Plads og giver sig til at spille.

Han vinder de første Gange, derpaa taber han. Han bliver mere og mere nervøsog tager Gang paa Gang Sedler op af Tegnebogen, som han faar byttet hos Croupieren for at kunne spille videre. Hulda gaar hen til ham og lægger Armen om hans Hals for at se paa hans Spil men nervøs beder han hende gaa, "hun forestyrer ham blot" Hun gaar. Han taber igen, saa tager han alt, hvad han har tilbage i Tegnebogen og sætter det ud paa en Gang. " Vundet, Himlen være lovet "

Endnu engang prøver han sin Lykke og sætter alt, hvad han har, ind. Tabt. Aage falder fortvivlet sammen, han rejser sig og gaar halvt ludende fra Spillebordet. "Iagttageren" følger ham, idet han dog passer paa, at Aage ikke bemærker, at han er iagttaget, fra Spillebordet gaar Aage hen til det store Udsigtsvindu i Baggrunden af Salen, han slaar Forhænget til Side, og man ser udover Middelhavet i Maaneskin.

Billede 21

Aage stirrer betaget paa det skønne Panorama, han tager saa en Revolver op af Lommen, idet han passer paa, at ingen ser det. Han fører Revolveren til Tindingen, lader saa atter Armen synke et Øjeblik og ser drømmende ud for sig som om langt borte i Minder.

I det samme gaar Hulda forbi ved en Herres Side, smilende og ketterende. Hun ser ikke Aage, som ser hende, et bittert Smil kommer om hans Mund. Da han atter langsomt hæver Revolveren mod sin Tinding, kommer "Iagttageren" - som tilfældigt-slentrende hen mod Vinduet. Aage farer sammen, stikker Revolveren i Lommen og gaar bort fra Vinduet. I det samme kommer Hulda, straalende og smilende hen mod ham, visende frem et Guldstykke, hun har vundet.

Aage tvinger sig til at tage sig sammen, lader som om han er oprømt: Ja, saa maa vi jo ud at solde din Gevinst op. Han byder hende Armen.

Billede 22. *24 25*

I Text : Knuden strammes.

I Grand Hotel de Monte Carlo's Tesalon. Morgen. Enkelte af Hotellets Gæster kommer ned og faar serveret deres Førstefrokost, Iagtt. sidder halvt gemt bag en Avis, han ser interesseret op hver Gang en ny Gæst kommer, men ser ikke det, han venter. Da Aage kommer, nikker han tilfreds, og han -Iagttageren - gaar hen til Avisbordet. Skjult for de andre tager han en Avis op af Lommen, som han breder ud og lægger øverst, saaledes at Aage, hvis han vil tage en Avis, først maa faa Øje paa den. Aage sætter sig og forlanger hos Tjeneren sit Morgenmaaltid, imidlertid rejser en anden Hotelgæst sig og gaar hen og roder blandt Aviserne. Han ser overfladisk paa den øverste Avis, men lægger den strax, man ser paa ham, at han ikke forstaar Sproget. Han tager saa en anden Avis med sig hen til sin Plad. Da Aage har bestilt hos Tjeneren, rejser han sig og slentrer hen til Avisbordet, roder først ligegyldigt mellem Aviserne, tager saa

interesseret det af den fremmede lagte Blad og ser i det. (Det er "Politiken") Pludselig farer han sammen, forfærdet, og stikker Avis - en til sig, idet han angstelig søger at undgaa, at nogen skal se det. Den fremmede har dog, halvt i Skjul af sin Avis, set det med interesseret Tilfresned. Aage gaar tilbage til sit Bord, Hulda kommer ned fra Værelset, og gaar hen og sætter sig hos Aage. Hun har Hat paa og Overtøj over Armen, tillige har hun Aage's Hat og Stok med, hun er belavet paa en Morgenspadseretur efter Forstemaaltidet. Tjeneren serverer deres Te, som Hulda skænker.

Billede 22. 25 26

Nede ved Vandet, paa den ene Side Havet, paa den anden Side en Skrånt, hvorned ad der fører en Sti, paa Strandbredden, omtrent hvor Stien ender, staar en Bænk. Dette Billede kan formentlig optages et Sted ved Sundet, en fremmedartet Stemning vil formentlig kunne naas ved, at der lægges en blaalig Tone over Filmen. Sceneriet kan gøres nogenlunde illuderende ved Anbringelse af en enkelt Palme hist og her og navnlig ved Hjælp af nogle store, kunstige Agaver med deres stive Blomster.

Hulda og Aage kommer spadserende, hun oprømt og søgende at kvikke ham op, han forpint og nærmest opgivende det hele. Da de komme hen til Bænken, sætter han sig og drager hende ned ved Siden af sig. Der er noget, han maa sige hende. Han trækker Avisen op af Lommen, viser hende en Artikel og siger, da hun har set flygtig i Bladet : Det er mig, der har gjort det. Jeg gjorde det for at vinde dig tilbage. Hun ser forfærdet paa ham, men da han synker helt sammen, tager hun hans Hoved i sit Skød, klapper ham paa Haaret og taler gode og blide Ord til ham.

"Iagttageren" kommer ned ad Stien, han lister sig fremad, og de se ham ikke, da Hulda jo har Ryggen til ham. Hun rejser Aage op, stadig trøstende ham, han sætter sig atter ved hendes Side. Han tager Revolveren op af Lommen : For mig er der nu kun en Ting tilbage" Hun smiler til ham, " Men saa først mig", og hun fører Hans Haand med Revolveren hen til sin Tinding. I det samme springer den fremmede til og smækker lynsnart Haandjærn paa Aage, hvis Revolver han stikker til sig. Han trækker sit Politiskilt frem, "De er anholdt" Han opfordrer dem til at følge sig, men før de gaar, tager Hulda sit Overtøj af og lægger det over Armene paa Aage, for at de, hvem d

17)

møde, ikke skal se Aage's Haandjærn. Samtidig kysser hun ham ømt og moderligt.

Billede 23. ~~23~~ 27

I Text : Hjemme i Danmark igen.

I Nød, mens Aage er i Forbedringshuset.

Scenen forestiller et fattigt Tagkammer, hvor Hulda ussel klædt sidder og syr paa en Symaskine. Paa Gulvet en Kasse, hvori Hulda's lille Barn. Hulda syr flittigt, men af og til maa hun hen og se til det lille Barn, som man ser, hun er henrykt for. Værten ind. Han forlanger Leje, men Hulda har ikke Penge, hun ber ham vente, peger paa Maskinen, nu har hun jo Arbejde, og han skal nok faa hver Øre. Han begynder at blive nærgående i sine Tilnærmelser overfor hende, men hun viser ham bestemt tilbage og puffer ham fra sig.

Han gaar ud med en Ed "Ja, bi du blot, hvis du ikke betaler " Da han er ude af Døren, tager han et Fotografi af Aage frem, hun kysser det og siger til Barnet, "Vi to venter paa Far."

Kongens Foged med to Vidner kommer ind, de skal have Betaling for Maskinen eller selve Maskinen. Hun viser dem, at hun slet intet ejer. " ja, saa maa de tage Maskinen". Hun trygler dem om at faa Lov til at beholde den, men de maa gøre deres Pligt. Hun trækker det Etui, hun i sin Tid fik af v.W. frem af en Bordskuffe, " vil de ikke nok tage det i Stedet for." Fogeden ser paa det, : det har jeg ikke Fore stand paa Verdien af, saa det kan jeg ikke tage."

De gaar med Maski-

nen, Hulda sætter sig grædende ned ved Siden af Barnet, " hvadskal vi dog gøre?" Da Fogeden med Vidnerne ere gaaede, kommer Husværten ind igen og forlanger sine Penge, nu kan hun jo dog ikke skaffe dem, da Maskinen er borte, saa maa hun hellere ud med det samme." Hun ber for sig, men Værten har ingen Medynk, han gaar hen og vil tage Vinduet af for saaledes at tvinge Hulda til at forlade Værelset, men Hulda viser ham da Hals Smykket, hun har faaet af W. og siger, at hun vil løbe hen og pantsætte det for at skaffe Penge, men han maa love at passe Barnet saa længe. Værtren lover det, Hulda slaar et Tørklæde om Hovedet, kysser Barnet og løber afsted. Værten venter et Øjeblik, saa gaar han ud af Stuen.

Billede 24. 27 ab

En fattig Sidegade. Hulda kommer ilsomt henad Fortovet. Paa den anden Side kommer Negeren og hans Kone og to andre af Hulda's Be-

kendte fra Artistdagene gaaende, de ser Hulda og bliver staaende og taler om hende, saa gaar de ind i en Victualieforretning. Hulda iler videre uden at se dem.

Billede 25. ~~24~~ 25

Hos Menneskevennen.

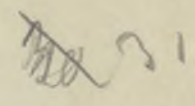
Hulda ind. Hun vil gjerne laane paa Halssmykket. Pantelaanersken undersøger Smykket, idet hun ser paa Hulda, som om hun tænkr: hvordan mon du er kommen til det. Da hun har undersøgt Smykket, smider hun det foragteligt hen ad Skranken, "det er jo vægte, ikke en Øre faar De". Hulda som ser sit sidste Haab dø, synker opgivende sammen paa en Stol, højt hulkende. Hendes Haar vælder ud over Hovedet, ud over Skranken. Konen vender sig koldt om mod hende, men studser, da hun ser det store dejlige Haar. Hun stjæler sig til at føle paa det og siger saa : De kan godt laane noget paa Deres Haar." Mit Haar?" Ja, 20 Kr. hun viser Hulda to 10-Kr. Sedler. Hulda betænker sig, men da Konen rækker hende en stor Sax, giver hun sig til ilfærdigt at klippe hele Haaret af, hurtigere og hurtigere. Saa skyder hun det hele over til Konen, som imidlertid har udfyldt en Laaneseddel til hende. Hun snapper de 20 Kr. og iler ud. Pantelaanersken ser efter hende, upaavirket som den, hvem intet rører, ser og føler saa tilfreds paa Haaret, lægger det sammen i en Pakke, sætter Mærke paa og lægger det op paa Hylden.

Billede 26. ~~24~~ 30

I Text : De fattiges Skærv.

I Hulda's Hjem. Værelset er tomt, kun ligger Barnet skrigende i Kassen. Negeren og hans Kone kommer ind sammen med de to andre Artister. En bærer et Brød, en en Høne, en en Pose Appelsiner og andre Pakker. Enhver kommer med sit for at hjælpe. De sætter det medbragte paa Bordet, og Negeren gaar hen og tager Barnet op af Kassen, han vugger det paa Armen for at berolige det. Den anden Artist tager en Appelsin op af Posen og begynder at jonglere med den for at more Barnet, men Negerens Kone tager Appelsinerne fra ham, " du kan da nok forstaa, at det har Barnet ikke Forstand paa." Saa tager hun varsomt og ømt Barnet fra Negeren og synger for det (Musikken spiller her en gammeldags Vuggesang) De se fulde af Medynk paa det fattige Rum, saa undersøge de, hvad de har i deres Pengepunge, og lægge nogle Mønter paa Bordet. Man ser, at de gløde sig

ved at hjælpe. Hulda ind, lige efter hende Værten. Hun hilser glad paa sine gamle Venner og takker rørt, da hun ser, at de har taget Fødevarer med til hende. Saa tager hun sit Barn til sig og viser det stolt frem. Da hun derpaa tager Tørklødet af Hovedet, ser hende Gæster, at Haaret er borte og spørger hende, hvor det er blevet af. Her, siger hun og rækker Værten en sammenkrøllet Seddel. Hun viser saa Værten Døren, og Negeren fører ham ublidt ud af Stuen. Gæsterne sætter sig, hvor de bedst kan, og Hulda trakterer af Appelsinerne.

Billede 27.

I Text : Aage er kommen ud af Forbedringshuset.

Paa Fængselshjælpens Kontor.

Kontorchefen sidder ved et stort Skrivebord, i en Stol sidder Generalkonsul Bruun med Overtøj paa, sin høje Hat har han lagt paa Bordet ved Siden af sig. Kontorchefen taler i Telefonen, ringer af og siger til Bruun, "Nu kommer han strax," tager en stor Bunke Papirer frem og rækker Bruun nogle enkelte Ark. Denne læser dem igennem med Interesse, nikker af og til med Hovedet.

Aage og Hulda ind. Da Aage ser Bruun, slaar han sky Blikket ned, men Bruun vinker ham hen til sig og rækker ham Haanden. Aage griber den hurtigt og ser taknemligt op.

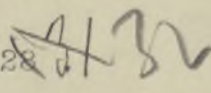
Kontorchefen spørger Aage, hvad han nu har tænkt sig?

Aage ryster paa Hovedet, han ved ikke, hvad han skal begynde paa.

Paa Væggen hænger et stort Verdenskort, og K.ch. peger paa Amerika og foreslaar ham at tage derpver. Aage indvilliger glad, men vender sig i det samme og ser, at Hulda er bristet i Graad. Uden hende kan jegbikke rejse. K.ch. ryster beklagende paa Hovedet, man kan kun hjælpe ham. Aage dukker Hovedet og gaar sammenknuget hen og tager Hulda i Haanden. Han siger "Vi to hører sammen." Hulda gør sig fri af ham, "rejs du, jeg bliver saa her." Aage ryster paa Hovedet.

Da trækker B. sin Tegnebog frem og rækker Hulda nogle Sedler "rejs da saa sammen." Hulda bøjer Knæ for ham og kysser ham paa Haanden. Glade tager hun og Aage hinanden i Haanden og gaar ud sammen.

De tilbageblivende ser med Sympati efter dem, og Bruun siger: De to klarer sig nok."

Billede 28.

I Text : Fremtidshaabet vinker.

Ved Havnen foran en stor Udvandrerdamper. Travlt Liv umiddelbart

12/31

Hulda Rasmussen.

Af en københavnsk Varietesangerindes Roman.

Personerne.

Ferretningsbud Rasmussen, halvgammel

Hans Kone, tarvelig og sjusket klædt.

Hulda deres Datter. 19 Aar gl.

Aage Madsen, Kontorist 24 Aar, pønt ungt Menneske.

Stella, ikke ung Varietesangerinde, Løgerende hos Rasmussen.

Direktør v Wilcke, kraftig, brutal Levemandstype, først i Fyrrene meget
velklædt.

Generalkonsul I.C. Brun, Aages Chef.

desuden Artister m.m. fl.

1 Billede.

Scenen forestiller en halvfattig Dagligstue hos Rasmussen.

Mad. Rasmussen sidder og arbejder med noget Steppetøj, sjensynlig med
Ulyst. Hulda sidder fordybet i en Roman, Moderen skyder noget af Steppe-
tøjet over til hende, men hun skubber det fra sig "man kan da heller al-
drig faa Lov til at læse i Fred" Moderen tager Bogen fra hende og lægger
den bort, Hulda gaar hen til Vinduet og stirrer ud paa Gaden. Imens læg-
ger ogsaa Moderen Steppetøjet til Side, hun tager nogle Kort frem fra
Børdsuffen og giver sig med stor Interesse til at lægge Kort op. Hulda
giver sig til at sy en stor Sløjfe paa en stor Hallojhat, som hun af
og til prøver. Stella kommer ind fra Stuen ved Siden af i Frisertrøje,
Hun vil gerne laane noget Sprit til sit Krøllejær, Hulda laaner hende ne-
get, og alt medens hun laaner krøller sit Forhaar, taler Stella venligt
nedladende med de to andre og viser dem en Ring hun har faaet. Ligeledes
ber hun dem se det Skørt, hun har paa, det er ogsaa en Gave, og frem fra
Brystet trækker hun en Billet, som hun viser frem, man forstaar at det er
fra den gavmilde Giver af Herlighederne. Hulda faar Lov til at selv se
Billetten, som hun læser med Graadighed, imens hun forandrer lidt paa den-
nes Frisure, tager hun nogle Haarnaale ud af hendes Haar, hvorved Hulda's

(2) Haar slaas ud i hele sin Størrelse, der er uhyre stort og Stella udtaler sin store Beundring over det. Imens har Mad. Rasmussen skænket Kaffe i nogle hankeløse Køpper, selv drikker hun af en Underkop, hun henter frem en Cœnacflaske, hun har haft staaende helt tilbage inde under Sefaen, hun skænker for de andre og sig selv og skåler med Stelle.

2 Billede.

Trappe.

Rasmussen kommer hjem.

3 Billede.

Stuen.

Han ser vredt til Kørtene paa Bordet, til Huldas Halløjhat og til, at der ikke er gjort noget ved Steppetøjet og truer ad Kenen i Anledning af Cœnacen. Kenen ser lidt ængsteligt ud og Stelle snapper sit Brev fra Hulda og gaar ind til sig selv, idet hun tilkaster R. et haanligt Blik. R. besvarer Blikket paa samme Vis og gør en Gebærde efter hende, som vilde han sige: saadan en Mær"R. trækker sin Avis op af Lommen og vil til at læse den, forinden vil han steppe sig en Pibe, men ser, at der ikke er Tobak i Tønden. Han ser efter i sin Pengepung og brummer ærgeligt over det knappe Indhold. Hulda tilkendegiver paa forskellig Vis sin Utilfredshed med de fattige Forhold. Faderen skænder paa hende, han smider den store Halløjhat hen ad Gulvet og siger, se til at faa det Haar sat ordentligt, Han peger paa Steppetøjet, se til at blive færdig med det. Han tager sit Tøj for utilfreds at gaa ud igen.

4 Billede.

Trappen.

Rasmussen og Aage mødes, de trykker hinanden hjerteligt i Haanden, R. Ansigt faar et venligt Udtryk, varsogaa indenfor, jeg skal et lille Løb men Tøsen kan jo nok underholde Dem" Han gaar.

5 Billede

Stuen.

Aage ind, Han hilser overdreven ærbødigt paa Mad. R. og gaar saa hen til Hulda. Manser at han er forelsket i hende. Hun er ganske venlig og imødekommende imod ham, Mad. R. byder ham en Kop Kaffe. Nej tak. Hun gaar da ud

3.
af Stuen med Kaffen, Flasken anbringer hun først under Sefaen. Hulda sid-
der i Sefaen og vil sætte sit Haar op, Aage sætter sig ved hendes Side.
Han føler hende paa Haaret, hun keketterer stærkt med ham, han vil kysse
hende, men hun undviger ham.

6 Billede.

Trappen.

V. Wilcke kommer.

7 Billede.

Stuen.

Døren gaar op. v. Wilcke ind med en stor Buket Blomster i Haanden. Han
spørger efter Stella og vides af Hulda hen til hendes Dør. Imens har han
set indtrængende paa hende hun besvarer hans Øjekast. Da W. er gaaet ind
til Stella, peger Aage haanligt efter ham, det er en slem Sjøver. Hulda
staar aandsfraværende, saa løber hun hen og lytter til Stellas Dør. Aage
vil trække hende væk, hun stritter imod, og de brydes halvt før Spøg. Dø-
ren gaar op, og ind kommer Stella, flet paa klædt til at gaa ud, fulgt af
W. I Haanden har hun W's Blomster. Undskyld vi førstyrer vist, siger hun,
saa nikker hun venligt til Hulda, og rækker hende et Par Blomster, som
hun trækker ud af Buketten. Hulda vægrer sig ved at tage dem, de er jo
til Dem, ikke til mig, saa tager W. dem og giver Dem spøgende højtideligt
til Hulda, mens han samtidig kysser hende paa Haanden. Hulda tager med
Blomsterne. Stella og W. ud. Atter sender W. Hulda et langt Blik. Atter vil
Aage gantes med Hulda, men hun er adspredt og aandsfraværende, hun gaar
hen til Vinquet og aabner det, man forstaar at W. har hilst op til hende,
da hun ivrigt nikker igen. Aage ser mørkt paa hende og trækker hende bort
fra Ruden, saa giver hun sig ivrigt til at tage Hat og Overtøj paa. Saa
nu vil vi ogsaa ud paa Livet, han indvilliger hellere end gerne og vi-
ser hende to Varietebiletter han netop har. Hun takker ham henrykt og
stikker sin Arm ind under hans. Saa slipper hun igen hans Arm og falder
i Tanker, saa ser hun ham dybt i Øjnene og lægger Armene om Halsen paa
ham. Han vil kysse hende, men i sidste Øjeblik snør hun sig fra ham og
ler ad ham. Mad. R. kommer ind, de siger farvel og gaar. Mad. R. tager atter
fat paa sit Steppetøj, men strax efter skubber hun det igen fra sig og

4
begynder igen paa de kære Kort.

8 Billede.

Trappen.

Aage og Hulda gaar.

9 Billede.

Samme Aften efter Varieteforestillingen.

Et Separatkabinet i en mindre Restaurant.

Aage og Hulda gaar ind, fulgte af en emsig Opvarter, som tager deres Tøj de sætte sig ved Bordet, Hulda i Sofaen og Aage paa en Stol. Aage byder Hulda en Cigaret og bestiller Banke hos Kelneren. Ved Brystet har Hulda Wis. Blomster. Aage peger misbilligende paa dem, han kan ikke lide, at hun bærer dem. Hun tager dem af og lægger dem bort, hun klapper ham paa Kinde er det saa godt. En Ferlserpige kommer ind, Aage køber et Krigsraab, derefter en en Blomstersælger, Aage lader ham byde Hulda af sin Kurv, Hulda tager to Buketter, en til sig selv, den anden sætter hun i Aages Knaphul. Blomstersælgeren ud. Aage sætter sig hen ved Siden af Hulda og lægger Armen om hendes Liv, hun viger lidt fra ham, i det samme kommer Opvarteren med det vestilte, han opfatter med et hurtigt Blik Situationen og ser uferskammeret velvillig, forstående og hyklet discret ud og trækker sig bukkende tilbage efter at have sat det bestilte fra sig. Forinden har han oversprøjtet Hulda med Sedavand, idet han aabner Sedavandsflasken, men har sine Øjne alle andre Steder end ved Flasken. Aage skænder førtørnet paa ham. Da han er ude breder Hulda Programmet, hver de har været ud foran sig, hun ser interresseret i det og taler til Aage om de enkelte Numre, men Aage tager Programmet far hende og stikker det i sin Lomme, lad os nu ikke tale om det, han trækker hende ind til sig og kysser hende længe og lidenskabeligt.

10 Billede.

Lidt senere samme Aften.

En Trappegang i en Pensionatsejendom. Til højre en Entredør med en Mængde paahæftede Visitkort. Aage og Hulda kommer op ad Trappen, omfavner hinanden de gaar hen til Entredøren. Døren ses i Nærbillede. Midt paa Døren ses et Skilt: Lene Hansens Pensionat. der omkring en Række Visitkort

5
saasom, Helger Strøm, stud. jur. ring to Gange. Lauritz Petersen, stud. teol.
ring 3 Gange osv. osv. en hel Række Kort bl. disse ogsaa: Aage Madsen Kon-
terist. Herefter Trappebilledet igen. Foran Døren bliver de staaende,
Aage tysser paa Hulda. sig--ind Inden de lukker sig ind, tager de Fødtøjet
af, og med det i Haanden gaar de ind, listende for ikke at blive hørt.

11 Billede.

Aage Madsens Værelse.

Meget tarveligt møbleret Stue med 4 Stole, et Bord, Servante, Skab og en
Chaiselong, hvorpaa der er redt til Natten. Hulda og Aage ind med Fødtøj-
et i Haanden. Aage tænder Hængelampen. De ler til hinanden og ter sig
spøgende, som havde de just undsluppet en stor Fare, de tysser paa hin-
anden, Hulda sætter sig med Overtøjet paa, paa Kanten af en Stol, begge
tager de Fødtøjet paa. Aage gaar lidt nervøs og kejtet op og ned af Gul-
vet, han opfordrer Hulda til at tage Overtøjet af, hun undslaar det først,
men lægger saa Hat og Trøje. Han lader sig glide ned paa Gulvet foran
hende og lægger Hovedet i hendes Skød, hun stryger ham med Haanden gen-
nem Haaret, bøjer saa hans Hoved bagover og kysser ham. Han springer op.
Slukker Lampen.

12 Billede.

En Maaned senere. Hulda lever v. Wilcke et Stavnemøde.

Der ses en Række Billeder fra Zoologisk Have, hvor Aage og Hulda spadse-
re omkring, de standser foran Akeburet, som ogsaa har samlet andre inter-
resserende Tilskuere. Aage mærer sig med at fedre Dyrene, v. W. kommer slent-
rende, da Hulda vender sig halvt ser hun ham, som hilser dybt paa hende
og gaar videre, af og til vender han sig om og veksler Øjekast med Hulda,
som ser efter ham. Noget borte bliver han staaende og skriver nogle Ord
paa et Visitkort, saa kommer han og hans Ven slentrende tilbage, de stil-
ler sig ogsaa op og ser paa Dyrene, ved Siden af Hulda, og W. ser sit Snit
til at stikke hende en Billet i Haanden. Saa fjærner han sig langsomt.
Hulda vender sig til Siden og læser dulgt Biletten, som derefter ses i
Nærbillede. Det er et Visitkort med Grevekrone, paa Kortet, hvorpaa er trykt
Grev Helger von Wicke. Direktør, er skrevet: maa tale med Dem i Aften i
mit Hjem, Kom Kl. 9 Kroprinsessegade 37. Giv mig et Bleg, at De kommer. v. W.

6
Færrige Billede igen. Hulda betænker sig lidt, da W. bliver staaende lidt derfra, ventende hendes svar, giver hun ham et lille Nik og vender sig saa om til Aage, som intet har set af denne Svener saa optaget har han været af Dyrene.

13 Billede.

Samme Aften Kl. 9.

W. gaar op og ned af Gulvet i sin elegante Daglig stue, hvor et Bord er festligt dækket med 2 Kuverter, Krystal, Glas, Blomster. Han ser af og til utaalmedigt paa sit Ur, ser paa veltilfreds paa sig selv i det store Speil paa Væggen. Han er kjoleklædt. Han hører nogen ringe og skynder sig ud og lukker op. Han kommer ind med Hulda, som er fattigt klædt, han takker hende ærbødig, fordi hun er kommen og beder hende lægge Tøjet, hun lægger Trøjen, alt mens hun udtrykker sin Beundring over det smukke Hjem og det pragtfulde Bord. Han forklarer hende, at det er til hende og ham og beder hende tage Plads. Nej, det kan hun virkelig ikke gøre, hun er rigtignok ikke paaklædt til saadan Fest. Det kan han nemt raade Bed paa, han har en lille Overraskelse til hende, maaske han maa byde hende sin Arm, Hun tager hans Arm og han fører hende hen til Døren, der fører ind til Sideværelset. Han aabner Døren, da hun ser, det er Soveværelset, viger hun tilbage, men han forsikrer hende, at hun trygt kan gaa ind, han skal ikke komme over Tærskelen. Hun gaar ind.

14 Billede.

Soveværelset.

Et meget elegant Soveværelse. W. staar paa Tærskelen, Hulda træder ind. W. peger paa en meget elegant Selakabsdragt, som ligger fremme, den er til hende. Hulda ryster paa Hovedet, det vil hun ikke være med til. Han: Vist saa. Han lukker Døren, og Hulda er alene. Hun undersøger Dragten, ser paa Strømperne, Chemisen osv, men lægger det alt fra sig. Nej, hun vil ikke. Saa undersøger hun Toiletbordet og betragter henrykt en Pudderkvast, Parfumeblacener osv. saa ser hun paa sit eget fattige Tøj og begynder at afføre sig dette. Atter tøver hun, saa ser man, at hun har besluttet sig til at modtage Dragten, og ilsemt løser hun sit Haar før at sætte det om.

15 Billede.

W, sidder og ryger en Cigaret, mens han smiler triumferende og tilfreds. Da Hulda træder ind fra Sideværelset, studser han glad ved at se hvor pragtfuld hun ser ud, han fører hende til Bords, og al hendes tidligere Genertthed er nu som strøget af hende. Han skænker Champagne for hende og hilser paa hende. Souperen begynder. Rusen begynder. En Afbrydelse. Samme Scene som før. Det er ved Slutningen af Souperen. Hulda er blevet meget kaad, han støpper Druer i Munden paa hende, og det er tydeligt at begge er paavirkede let af Vinen, ludselig faar H. op og begynder at synge en Vise og danse til, som hun har set de rigtige Varietedamer gøre. Han sætter sig til Klaveret og spiller til. Da de begge støje meget, mærke de ikke, at Døren pludselig gaar op fra Entreen, og Stella staar i Døren. Hun bliver først staaende naglet til Pletten, saa farer hun ind og giver sig til at skælde begge ud paa det groveste, særlig Hulda, som dækker sig bag W. der er srunget op fra Klaveret og viser hende Døren. Stella bliver endnu mere rasende og faar et hysterisk Anfald, hvorunder hun græder og skælder ud paa engang, og griber en Tallerken fra Bordet, som hun kyler efter Hulda, dog uden at ramme. Saa gaar W. hen og tager hende haardt i Armen, hun stritter imod, saa W. med Magt maa smide hende ud. Hulda sætter sig ned paa en Stol og begynder at græde, W. trøster hende, men hun viger fra ham. Saa løber hun hen og ser ud af Vinduet, men farer forfærdet sammen som ramt af et Slag. Hun sætter sig paa en Stol og rækker fortvivlet paa Hovedet. Før at trøste hende giver W. hende et Etui med et Halssmykke.

16 Billede.

Udenfor.

Paa Gæden udenfor W. Lejlighed. Det er sent, og i Gaden ses kun Aage, som vandrer frem og tilbage op og ned udenfor Huset. Kraven har han slaaet op om Ørene, hvert Øjeblik stirrer han op imod et oplyst Vindue paa 1 Sal. Stella kommer tumlende ud af Gadedøren. Aage ser hende, men vender sig fra hende, og skutter sig, som før ikke at blive kendt. Stella faar Øje paa ham og genkender ham, og løber hen til ham og griber fat i ham. Hun peger op paa Vinduet og fortæller ham hvem der er deroppe. Aage ser smær-

8
teligt paa hende, da han faar Vished i sin Mistanke, men han ryster hende af sig, han vil ikke tale med hende om det. Hun haaner ham, og truer op med Vinduet. I det samme ses Hulda ved Vinduet, tumlende tilbage ved Synet af Aage. Stella gaar, men Aage begynder atter sin Vandring frem og tilbage. En Politibetjent kommer slentrende, han tilkaster Aage mønstrende Blikke Aage stirrer atter op med det eplyste Vindu, i det samme slukkes Lyset dereppe og strax efter tændes der Lys i Sideværelset. Da brister Aage i Graad og begiver sig ilsomt bort, Betjenten slentrer efter ham.

17 Billede.

Text: Hulda engageres til 10 Aftners Optræden i "Apelle-Varieteen for 100 Kr pr Aften.

Varietèdirektørens Kontor, hvor Varietèdirektøren sidder ved sit Skrivebord og telefonerer. Han sidder med et yderst beæret Smil om Munden og bukker gentagne Gange. Efter Afringningen retter han paa sit Slips, ser paa sine Manchetter, som han vender, da de ikke ere ganske rene. Han er en lille jødisk halvgammel og halvsnarset, lysten Fyr. Han tager en Kontraktblanket frem fra Bordet, som han udfylder, mens han nikker tilfreds. W. og Hulda træder ind, begge meget overlegne. Hulda meger elegant, hun har en lille Hund med sig i Smør. Paa deres Hilsen ser man, at de har truffet Direktør Goldstein før. G. forklarer at det vil være ham en Ære at engagere Hulda, han har netop tilladt sig at gøre et Udkast til en Kontrakt. Han rækker H. Kontrakten, som Hulda giver sig til at gennemlæse, men V. tager den fra hende og løber den hurtigt igennem. Er det Meningen, at Frk. Rasmussen skal underskrive den Kontrakt. G. Ja den er virkelig overordentlig fordelagtig for hende. W. Nej daadan leger vi ikke, og han river Kontrakten midt over og kaster Stumperne paa Gulvet. Kom Frk. Rasmussen, vi maa hellere gaa. De rejser sig. G. bliver meget ked af det, han vil virkelig strække sig saa vidt muligt. W. tager sin Fyldepen og begynder at udfylde en anden Blanket, som han tager fra Bordet. Han rækker den til G. som lader forfærdet, da han ser, hvad W. har skrevet. Ja enten det eller der bliver ikke noget af Sagen. G. vridr sig ved det, men samtykker omsider. Ja saa kan de jo godt gaa. siger W. Han siger Farvel og gaar. G. sætter sig til at gøre Kontrakten færdig, alt imens han tilkaster Hulda lystne

9
Blikke. Begge underskriver Kontrakten, G. begynder at blive kærlig, Hulda finder sig deri med øjensynlig Væmmelse.

18 Billede.

Text: Hulda er bleven en fejret Varietesangerinde.

Man ser Artistpaaklædningsværelset, stødende op til Scenen i Apelle. Ved smaa Børde langs Væggen sidder 3-4 Piger, som sminke og pudre sig. Af og til drikke de sig en Banco, de taler vrippent til hverandre. Hulda ind fra Scenen blussende af Glæde. Hun er færdig med at optræde, og man forstaar, at hun har gjort Lykke. Flere Gange vender hun om og gaar ind paa Scenen, da hun bliver kaldt frem. Hun er klædt i en meget udførdrende Dragt, Favnen har hun fuld af Blomster, ved hvilke der hænger Visitkort og Breve. Hun sætter sig ved et Bord og giver sig ivrigt til at gennemse Brevene, men lægger dem hurtigt til Side uden Interesse for dem. Te beholder hun, en meget stor og en meget lille. Hun bryder først Brevet ved den store og gennemlæser der, daa river hun det i Stykker, hun ser vred og ærgelig ud og stamper arrigt med Føden. Saa bryder hun den med den lille Buket fulgte Billet, flere Gange læser hun den igennem. Biletten ses i Nærbillede: Du er vidunderlig at se paa, men jeg glider ved Synet. Du har sveget mig for evigt, men jeg kan ikke lade være at elske dig evigt. engang Din, Aage. Hulda bliver dybt bevæget og kysser den lille Buket, og for at de andre Sangerinder, der er begyndt at iagttage hende, ikke skal se hendes Bevægelse, lader hun som om hun ser sig meget interesseret i Speilet, til hvilket hun nærmer Ansigtet tæt. I Nærbillede af Speilet ser man hendes bevægede Ansigt, og at de tunge Taarer ruller ned ad hendes Kinder. Saa retter hun sig med et Kast med Hovedet, Hun har taget sit Parti og vil gaa videre ad den Vej, hun alt har betraadt.

19 Billede.

Brud med Forsørgeren.

Udenfor Apelle, hvor store Plakater annoncere: Sidste Optræden af Hulda Rasmussen. Op og ned udenfor Indgangen til Varietteen gaar forskellige hver for sig og venter paa dem, der skal komme indenfor Varietteen. Det er efter Forstillingens Slutning, og Publikum er gaaet. Op og ned gaar der Herrer med Frakkekraven slaet op om Ørene, og som af og til ser utaal-

10
medigt paa Uret. Et ældre Kvindemenneske med en stor Hund i en Snor, hun er af udpræget sydlansk Type, af og til slentrer der parvis forbi nogle af Gadens løse Fugle. Før sig selv staar Aage. Indefra Varieteen kommer nu forskellige Varietetyper, som skynder sig afsted. En lille elegant Pariserinde som kaster Øjne rundt til Herrerne, men som hentes af Kvinden med den store Hund, et udenlansk Duettistpar, udpræget hambergerelegante i deres ferlørent fine Paa klædning, enkelte venrende Jøner og stikker af med dem, en stor Neger med høj Hat og ynder Armen en ældre, hvid Syngepige. Saa kommer Hulda med 3-4 store Buketter i Favnen, hun er elegant, hun nikker venligt farvel til Negeren og hans Kone og gaar ud med Gaden spejdende til alle Sider, som om hun ventede nogen. Aage skynder sig hen imod hende, Negeren er bleven staaende før at se, hvem der vil hente Hulda. Aage hilser paa Hulda, som først synes glad ved at se ham, men smaaafviser ham, da han spørger, om han maa følges med hende. Hun venter en anden. Han trygler om Lov til at følge hende, men just som hun synes at overveje, om hun skal tillade det, kommer en Automobil kørende, hvori der sidder 3 Herrer med høje Hatte, kjoleklædte og med aabentstaaende Overfrakker. Auteen holder og ud springer W. man ser at han og hans Venner er halvfulde og højroastede. W. gaar hen til Hulda og tager fat i hendes Arm, samtidig med at han skubber Aage tilside, Aage griber fat i ham, højlig forbitret, men Hulda lægger sig imellem, idet hun ber Aage for hendes Skyld undgaa Skandale. Aage trækker sig til bage. Imidlertid ere ogsaa de andre Herrer komne ud af Bilen, de omfavner Hulda og kalde paa 2 af Gadens løse Fugle, som netop slentrer forbi. Pigerne vil gerne med og bliver støppede ind i Bilen. Saa opfordres Hulda til at staa ind i Bilen. Skal jeg være i Selskab med de Damer, nej, dertil er jeg endnu for god. W. Sludder og Vrøvl, Hulda, kom nu, lad være at spille snerpet, Tøs. W. tager hende haardt i Armen og vil slæbe hende op i Bilen, Hulda kæmper imod, men de andre Herrer hjælper W., saa det synes som de skal faa hende med. Da farer Aage frem, med sin Stok slaar han løs paa W, saa at dennes høje Hat triller hen ad Gaden, samtidig søger han at faa Hulda fri, men nu kaster alle 3 Herrer sig over Aage og vælter ham omkuld, Hulda raaber om Hjælp. Negeren som har staaet og set til, gaar nu hen og som det var

Lejeværk flytter han de tre Herrer til Side. Herrerne sømme sig, sanke deres høje Hatte op og gaar op til Pigerne i Bilen, som hurtigt suser afsted. Først har W. truet af Hulda. Saa vinker Negeren ad en anden Bil, som netop kommer kørende, og i den hjælper han først Hulda, saa sin Kone og endnu en Artist, som netop er kommet ud fra Apelle, og som har sluttet sig til de andre. Saa siger han til Aage: Naa, kom De saa hellere med da, og de kører alle afsted. Et Øjeblik er Sænen tom, saa kommer en Politibetjent slentrende, han bliver staaende paa Stedet hvor Slagsmaalet og ser sig om, han tager Aages tabte Manchet op, naa, hvad mon der her har gaaet for sig. Saa slentrer han videre.

20 Billede.

I Artistpensionatet.

Hulda berøver Aage ethvert Haab om at vinde hende tilbage. Til at blive min Mand er Du for god, Til at blive min Elsker er Du for fattig.

Negerens og hans Kvindes Værelse, billigt og tarveligt. Selskabet fra Bilen kommer ind. Paa Opfordring lægger Gæsterne Tøjet. Negeren ringer, og ind kommer Pensionatfruen, meget simpel og sjusket. Han bestiller Porter og Banco, som hun bringer, Gæsterne har sat sig og Negeren foreslaar, at man skal spille Kært, han tager gamle snavsede Kært frem. Alle interesserer sig strax herfor undtagen Hulda og Aage, som staar og taler sammen. Hulda peger paa Døren "Aage, du maa gaa, her hører du ikke hjemme" Han "du skal gaa med" Hun afslaar det. Mere og mere indtrængende tigger han hende derom. Hun er lige ved at give efter, saa gør hun sig haard og siger raat og brutalt: Til at blive min Mand er du for god, til at blive min Elsker er du for fattig. Han dukker sig i Smerte, som han havde faaet et Slag, griber sin Hat og tumler ud af Døren. Førceret lystig griber Hulda en Flaske, stikker den ud af Døren for Munden og drikker, Saa nu skal vi have Fest, der drikkes ig skaales, Damerne begynder at danse rundt, Hulda springer op paa Bordet og danser. Det hele er et Hurlumhej.

21 Billede.

Paa Kontoret hos I. C. Bruun & Co.

I Text: Aages Chef giver ham 14 Dages Ferie. Et skæbnesvangert Skridt.

Et stort Kenter, hvor Personalet arbejder ved forskellige Pulte. Aage staar ved en Pult, i Færd med at skrive i en stor Bøg, det gaar kun langsomt for ham. Han ser bleg og færgremmet ud, hele Tiden falder han i Tanker, saa lægger han Pennen op med Hovedet støttet i Haanden stirrer han bedrøvet frem for sig. Man ser at de andre Kenterister tale sammen om ham, stakkels Fyr ham har det ikke godt. Saa kommer Generalkonsul I.C. Bruun ind fra Sideværelset, han har Overtøjet paa og skal til at gaa. Det er en fin ældre, hvidhaaret Mand med et elskværdigt Ansigt. Strax arbejder alle ivrigere end før, han nikker venligt til enkelte af Kenteristerne, idet han bøjer sig over deres Arbejde. Aage har ikke lagt Mærke til ahm, han stirrer stadig frem for sig, færtabt i fjærne Tanker. Bruun lægger Mærke til ham og ser et Øjeblik færundret paa ham. Saa gaar han hen og slaar ham paa Skulderen "Naa unge Mand, hvad er der saa i Vejen" Aage slaar Blikket ned. B. tager ham venligt under Hagen, saa daarlig de ser ud. De træner til en Ferie, tag De Dem 14 Dage fri. Aage takker rørt. B. ud. Det er Lukketid. Personalet lægger deres Sager sammen, Aages Sidemand ved Pulten er ifærd med at lægge Penge i en Konvelut, han siger til Aage. Tag og tæl disse Penge efter. Aage tæller dem og lægger dem i Konvelutten. Saa lukker Aage Konvelutten til og skriver udenpaa. Konvelutten ses i Nærbillide med Paaskrift: I.C. Bruuns Filial. New York. Indlagt 5000 Kr. Aage smider Brevet hen til Ferretningsbudet, som stikker det i sin Taske der ligger paa Bordet. Aage følger dette med Øjnene, og man ser, at der begynder at dæmre en mørk Tanke i hans Indre. De andre af Personalet gaar efter at have taget deres Tøj paa og sat deres Feliantervæind i Pengeskabet. Budet er ifærd med at sætte Skedder for Vinduet. Da kun Aage og Budet er tilbage, tager Aage en Ølflasker som staar ved Siden af Pulten: Aa, stik hen efter en Bajer til mig jeg skal arbejde lidt længere. Han giver Budet Penge. Budet lægger sin Taske, som han netop har taget før at gaa paa Posthuset, og gaar med Ølflasken. Strax Budet er ude, snapper Aage Tasken, tager Pengebrevet ferm og stikker det i sin Lomme. Hurtigt skriver han en ny Konvelut som den, han har taget, og lukker den til efter først at have lagt noget hvidt Papir i den. Brevet putter han i Tasken. Han tager det stjaal-

13
ne Brev op af Lommen og synes at betænke sig, om han skal lægge det tilbage i Tasken igen, men stikker det i sin egen Lomme, da han hører Trin paa Trappen. Budet ind med Bajeren, som han trækker op og giver Aage, idet han samtidig giver Aage Smaapengene tilbage. Budet tager sin Taske og gaar. Da Budet er gaaet, skriver Aage et Brev. Hulda Lykken har været mig god, jeg har vundet 5000 Kr i Letteriet. Tag med i Aften Sydpaa, venter dig ved Berlinerepressen. Aage. Saa gaar Aage.

22 Billede.

Banegaarden ved Aften.

Aage som nu er elegant klædt gaar nervøs op og ned ad Perronen foran det ventende Tøget. Da en Betjent gaar forbi ham, farer han sammen, af og til ser han paa Uret, mere og mere nervøs, da Hulda ikke kommer. Endelig lige som Tøget skal til at gaa, kommer Hulda med en stærkt belæst Drager. Hun hilser glad paa Aage og gaar med Drageren op i Tøget, kommer saa tilbage betaler Drageren og giver Aage Haanden. Han ser lykkeligt paa hende, og hun lægger Armene om hans Hals og kysser ham. De stiger begge ind i Tøget, som gaar strax efter.

Andet Afsnit.

23 Billede.

I Text. Paa Vej til Monte Carlo. Der vises en kørt Række Billeder fra Rivieraen, disse tages fra de talrige eksisterende Rivierafilms. Dette kan eventuelt undgaas.

Udenfor Spillebanken i Monte Carlo, tages ligeledes fra ældre Films.

24 Billede.

I Monte Carlos Kasino "Spillesalen"

I Text: Den sidste Chance.

Scenen forestiller en af de store Spillesale i M.C. hvor et elegant Selskab, isprængt udprægede Demimøndetyper bevæger sig frem og tilbage. En Del af Selskabet er grupperet tæt om Spillebordet. Man ser 2 Croupierer, hvoraf den ene sammenskraber de tabendes Indsatser den anden udbetaler Gevinster. Blandt de promenerende ses Hulda i grand Toilette, hun iagttager interesseret det omkring bølgende Liv. Hun følges med Aage

14
som er stærkt interresseret i Spillet. Staaende op smider han en Mønt paa Spillebordet, strax efter viser han glad Hulda, at han har vundet. Han følger Hulda hen til en Sofa, hvor han lader hende tage Sæde. Selv gaar han tilbage til Spillebordet. En Kjeleklædt Herre har stadig fulgt hans Færd med Øjnene. Spillebordet med de omsiddende ses paa nært Hold. En Herr rejser sig netop straalende glad og viser dem bagved staaende Dame, at han har vundet en hel Haandfuld Sedler, Damen strækker Haanden ud og faar nogle Stykker, som hun smilende stikker i sin Haandtaske. Aage sætter sig paa den ledige Plads og giver sig til at spille. Han vinder de første Gange, derpaa taber han. Han bliver mere og mere nervøs og tager Gang paa Gang Sedler opaf Tegnebogen, som han faar byttet hos Creupieren før at kunne spille videre. Hulda gaar hen til ham og lægger Armen om hans Hals før at se paa hans Spil, men nervøs beder han hende gaa. Hun ferstyrrer ham blot. Hun gaar. Han taber igen, saa tager han alt hvad han har tilbage i Tegnebogen og sætter det ud paa en Gang. Vundet, Himlen være lovet. Endnu engang prøver han sin Lykke og sætter alt, hvad han har ind. Tabt. Aage falder færtvivlet sammen. Han rejser sig og gaar halvt luddende fra Spillebordet. Iagttageren følger ham, idet han dog passer paa, at Aage ikke bemærker, at han er iagttaget fra Spillebordet gaar Aage hen til det store Udsigtsvindu i Baggrunden af Salen, han slaar Ferhænget til Side, og man ser udeover Middelhavet i Maaneskin. Aage stirret betaget paa den skønne Panorama, han tager saa en Revolver op af Lommen, idet han passer paa, at ingen ser det. Han fører Revolveren til Tindingen, lader saa atter Armen synke et Øjeblik og ser drømmende ud før sig som om langt borte i Minder. I det samme gaar Hulda ferbi ved en Herres Side smilende og keketterende. Hun ser ikke Aage, som ser hende, et bittert Smil kommer om hans Mund. Da han atter langsemt hæver Revolveren med sin Tinding, kommer Iagttageren, som tilfældigt slentrer hen med Vinduet. Aage farer sammen, stikker Revolveren i Lommen og gaar bert fra Vinduet. I det samme kommer Hulda, straalende og smilende hen med ham, visende frem et Guldstykke, hun har vundet. Aage tvinger sig til at tage sig sammen, lader som om han er oprømt: Ja, saa maa vi jo selde din Gevinst op. Han byder hende Armen.

I Text :Knuden strammes.

I Grand Hotel de Monte Carlo's Tesalon. Mergen. Enkelte af Hotelgæsterne kommer ned og faar serveret deres Førstefrøkost. Iagtt. sidder halvt gemt bag en Avis, han ser interresseret op hver Gang en ny Gæst kommer, men ser ikke det han venter. Da Aage kommer, nikker han tilfreds, og han-Iagttageren-gaar hen til Avisberdet. Skjult for de andre tager han en Avis op af Lønnen, som han breder ud og lægger øverst, saaledes at Aage hvis han vil tage Avis, først maa faa Øje paaden. Aage sætter sig og forlanger hos Tjeneren sit Mergemaaltid, imidlertid rejser en anden Hotelgæst sig og gaar hen og røder blandt Aviserne. Han ser overflaadisk paa den øverste Avis. men lægger den strax, man ser paa ham at han ikke forstaar Sproget. Han tager en anden med hen til sin Plads. Da Aage har bestilt hos Tjeneren rejser han sig og slentrer hen til Avisberdet, røder først Ligegyldigt mellem Aviserne, tager saa interresseret det af den fremmede lagte Blad og ser idet. Det er Politiken. Pludselig farer han sammen, forfærdet, og stikker Avisen til sig, idet han angstelig søger at undgaa, at nogen skal se det. Den fremmede har dog halvt i Skjul af sin Avis, set det med interresseret Tilfredshed. Aage gaar tilbage til sit Bord. Hulda kommer ned fra Værelset, og gaar hen til Aage. Hun har Hat og Stok med, hun belaver sig paa en Merspadseretur efter Førstemaaltidet. Tjeneren serverer deres Te, som Hulda skænker.

26 Billede.

Nede ved Vandet, paa den ene Side Havet, paa den anden Side en Skrænt, hver ned ad der fører en Sti, paa Strandbredden, omtrent hver Stien ender, staar en Bænk. Dette Billede kan fermentlig optages et Sted ved Sundet, en fremmedartet Stemning vil fermentlig kunne naas ved, at der lægges en blaalig Tøne over Filmen. Sveneriet kan gøres nogenlunde illuderende ved Anbringelse af en enkelt Palme hist og her navnlig ved Hjælp af nogle kunstige Agaver med deres stive Bløster. Hulda og Aage kommer spadserende, hun oprømt og søgende at kvikke ham op, han forpint og nærmest opgivende det hele. Da de komme hen til Bænken, sætter han sig og drager hende ned ved Siden af sig. Der er nogen, han maa sige hende. Han trækker

76
Hulda og Aage kommer spadserende, nun sømmt og søgende at kvikke ham op
han ferpint og nærmest opgivende det hele. Da de kommer ned til Bænken
sætter han sig og drager hende ned ved Siden af sig. Der er noget, han
maa sige hende. Han trækker Avisen op af Lommen, viser hende en Artikel
og siger, da hun flygtigt har set Bladet: Det er mig, der har gjort det.
Jeg gjorde det for at vinde dig tilbage. Hun ser forfærdet paa ham, men
da han synker helt sammen, tager hun hans Hoved i sit Skød, klapper ham
paa Haaret og taler gode og blide Ord til ham. I øttageren, kommer ned af
Stien, han lister sig fremad, og de se ham ikke, da Hulda jo har Ryggen til
ham. Hun rejser Aage op, stadig trøstende ham, han sætter sig atter ved
hendes Side. Han tager Revolveren op af Lommen: For mig er der kun en
Ting tilbage. Hun smiler til ham. Men saa først mig, og hun fører hans
Haand med Revolveren ned til sin Tinding. I det samme springer den frem-
mede til og smækker lynsnart Haandjærn paa Aage, ..vis Revolver han stik-
ker til sig. Han trækker sit Politiskilt frem. De er anholdt. Han opfordrer
dem til at følge med, men før de gaar tager Hulda sit Overtøj af og læg-
ger det over Armene paa Aage, før at de, hvem de saa, ikke skal se Aages
Haandjærn. Samtidig kysser hun ham sømt og mederligt.

27 Billede.

I Text: Hjemme i Danmark igen. I Nød medens Aage er Forbedringshus
Scenen forestiller et fattig. Tagkammer, hvor Hulda ussel klædt sidder
og syr paa en Symaskine. Paa Gulvet en Kasse, hvori Huldas lille Barn.
Hulda syr flittigt, men af og til maa hun hen og se til det lille Barn,
som man ser hun er uerkyt for. Varten ind. Han forlanger Leje, men Hulda
har ikke Penge, hun ber ham vente, peger paa Maskinen, nu har hun jo Arbej-
de, og han skal nok faa hver Øre. Han begynder at blive søgende i sine
Tilmærmelser overfor hende, men hun viser ham bestemt tilbage og puffer
ham fra sig. Han gaar ud med en Ed. Ja, bi du blot, hvis du ikke betaler. Da
han er ude af Døren, tager hun et Fotografi af Aage frem, hun kysser det
og siger til Barnet. Vi to venter paa Far. Kongens Foged med to Vidner
kommer ind, de skal have Betaling for Maskinen eller selve Maskinen. Hun
viser dem, at hun slet intet ejer. Ja, saa maa de tage Maskinen. Hun tryler
dem om at faa Lov til at beholde den. Men de maa gøre deres Pligt. Hun

trækker det Etui hun i sin Tid fik af v.W. frem af en Børskuffe. Vil de ikke nok tage det i Stedet for. Føgeden ser paa det, det har jeg ikke Forstand paa Verdien af, saa det kan jeg ikke tage. De gaar med Maskinen, Hulda sætter sig grædende ned ved Siden af Barnet, Hvad skal vi dog gøre. Da Føgeden med Vidnerne er gaaet kommer Husvarten ind igen og forlanger sine Penge, nu kan hun jo dog ikke skaffe Penge, da Maskinen er borte, saa maa hun hellere ud med det samme. Hun ber for sig, men Varten har inge n Medynk, han gaar hen og vil tage Vinduet af for saaledes at tvinge Hulda til at forlade Værelset, men Hulda viser ham da Halsmykket, hun har faaet af W. og siger, at hun vil løbe hen og pantsætte det for at skaffe Penge. Han maa love at passe Barnet saalænge. Varten lever det, Hulda slaar et Tørklæde om Hovedet, kysser Barnet og løber afsted. Varten venter et Øjeblik, saa gaar han ud af Stuen.

28 Billede.

En fattig Sidegade. Hulda kommer ilsemt henad Ferteøvet. Paa den anden Side kommer Negeren og hans Kone og to andre af Huldas Bekendte fra Artist dagene gaaende, de ser Hulda og bliver staaende og taler om hende, saa gaar de ind i en Viktualieferretning. Hulda iler videre uden at se dem.

29 Billede.

Hes Menneskevennen.

Hulda ind. Hun vil gerne laane paa Halsmykket. Pantelaanersken undersøger Smykket, idet hun ser paa Hulda, som om hun tænker: hvordan men du er kommen til det. Da hun har undersøgt Smykket, smider hun det foragteligt hen ad Skranken, det er ji uagte, ikke en Øre faar De. Hulda som ser sit sidste Haab dø, synker øgigvende sammen paa en Stel, højt hulkende. Hendes Haar veldier ud over Hovedet, ud over Skranken. Konen vender sig koldt om med hende, men studser da hun ser det store dejlige Haar. Hun stjæler sig til at føle paa det og siger saa. De kan godt laane noget paa Deres Haar. Mit Haar, Ja. 20 Kr. hun viser Hulda to 10 Kr. Sedler. Hulda betænker sig, men da Konen rækker hende en stor Sax, giver hun sig til ilfærdigg at klippe Haaret af, hurtigere og hurtigere. Saa skyder hun det hele over til Konen, som imidlertid har udfyldt en Laaneseddel til hende. Hun snap-

18
ner de 20 Kr. og iler ud. Pantelaanersken ser efter hende, upaavirket som den, hvem intet rører, ser og føler sig tilfreds paa Haaret, lægger det sammen i en Pakke, sætter Mærke paa og lægger det op paa Hylden.

30 Billede.

I Text. De fattiges Skærv.

I Huldas Hjem. Værelset staar tomt, kun ligger Barnet skrigende i Kassen. Negeren og hans Kone kommer ind sammen med de andre to Artister. En bærer et Brød, en en Høne, en en Pose Appelsiner og andre Pakker. Enhver kommer med sit for at hjælpe. De sætter det medbragte paa Bordet, og Negeren gaar hen og tager Barnet op af Kassen, han vugger det paa Armen for at berolige det. Den anden Artist tager en Appelsin op af Posen og begynder at jænglere med den for at mere Barnet, men Negerens Kone tager Appelsinen fra ham, du kan da nok forstå, at det har Barnet ikke Forstand paa. Saa tager hun varsomt og ømt Barnet fra Negeren og synger for det. Musikken spiller her en gammeldags Vuggesang. De er fulde af Medynk paa det fattige Barn, saa undersøger de, hvad de har i deres Pengepung og lægger nogle Mønter paa Bordet. Man ser at de glæde sig ved at hjælpe. Hulda indliger efter hende Verten. Hun hilser glad paa sine gamle Venner og takker rørt, da hun ser, at de har taget Fødevarer med til hende. Saa tager hun Barnet til sig og viser det stolt frem. Da hun derpaa tager Tørklædet af Hovedet ser hendes Gæster, at Haret er borte og spørger hende, hvor det er blevet af. Her siger hun og rækker Verten en sammenkrøllet Seddel. Hun viser saa Verten Døren, og Negeren ham ublidt ud af Stuen. Gæsterne sætter sig, hvor de bedst kan, og Hulda trakterer med Appelsiner.

31 Billede.

I Text: Aage er kommen ud af Forbedringshuset.

K Paa Fængselhjælpens Kontor.

Kontorchefen sidder ved et stort Skrivebord, i en Stol sidder Generalkonsul Bruun med Overtøj paa, sin høje Hat har han lagt paa Bordet ved Siden af sig. Kontorchefen taler i Telefonen, ringer af siger til Bruun. Nu kommer han snart, tager en stor Bunke Papir frem og rækker nogle enkelte Ark. Denne læser dem igennem med Interesse, nikker af og til med

19
Hovedet. Aage og Hulda ind. Da Aage ser Bruun, slaar han sky Blikket ned, men Bruun vinker ham hen til sig og rækker ham Haanden. Aage griber den hurtigt og ser taknemligt op. Kenterchefen spørger Aage, hvad han nu har tænkt sig. Aage ryster paa Hovedet, han ved det ikke, hvad han skal begynde paa. Paa Væggen hænger et stort Verdenskort, og K. ch. peger paa Amerika og foreslaar ham at tage derefter. Aage indvilliger glæde, men venter sig i det samme og ser, at Hulda er bristet i Graad. Uden hende kan jeg ikke rejse. K. ch. ryster beklagende paa Hovedet, man kan kun hjælpe ham. Aage dukker Hovedet og gaar sammenknugtet hen og tager Hulda i Haanden. Han siger: Vi to hører sammen. Hulda gør sig fri af ham, rejst du, jeg bliver saa her. Aage ryster paa Hovedet. Da trækker B. sin Tegnebog frem og rækker Hulda nogle Sedler, rejst da saa sammen. Hulda bøjer Knæ for ham og kysser ham paa Haanden. Glæde tager hun og Aage hinanden i Haanden og gaar ud sammen. De tilbageblivende ser med Sympati efter dem, og Bruun siger: De to klarer sig nok.

32 Billeda.

I Text: Fremtidshaabet vinker.

Ved Havnen feran en stor ~~Udervandredamper~~--- Udvandredamper. Travlt Liv umiddelbart før Damperen skaal gaa. Aage og Hulda kommer, Aage med deres knappe Bagage, Hulda med Barnet paa Armen. Ved Landgangsbreen staar Bruun han hilser paa dem, de vil gaa forbi, men han standser dem og giver dem Haanden til Farvel. Lidt borte staar Huldas Moder og Fæder, de bemærker med Støthed og Glæde, at B. giver dem Haanden og taler med dem. Før sig selv staar Negeren med sin Kone og de andre Artistvenner, de har Blomster med til Hulda, men holde sig tilbage, da de ser, at B. taler med hende. Da Hulda faar Øje paa Artisterne nikker hun glad og siger Farvel til B. Der er nogle Venner jeg skal sige Farvel til. B. trækker sig tilbage, og Artisterne og Huldas Førelde værne sig. De giver Hulda Blomsterne, og Negeren trækker en Sprællemænd op af Lemmen, som han giver Hulda til Barnet, saa omfavner Hulda Vennerne og Førelde og Hulda og Aage gaa omberd. Oppe paa Damperen staar Hulda og Aage Side ved Side og vinker. Saa begynder Damperen at gaa.